

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ske enig med hr. Erhard Jakobsen om, at disse krav må opfyldes.

Ifølge radioloven er det radorådet, som har til opgave at påse, at bestemmelserne i § 7, stk. 1, bliver efterlevet i Danmarks Radios programvirksomhed, og det er min opfattelse, at radorådet løser denne opgave. Jeg kan tilføje, at der ikke i den periode, der er forløbet, siden disse spørgsmål sidst blev behandlet i folketinget, har været forhold i forbindelse med Danmarks Radios programvirksomhed, som giver regeringen anledning til at ændre den holdning, der tidligere er blevet tilkendegivet her i tinget.

CD har ofte ønsket alsidighedskravet tilgodeset ved at kræve, at hver enkelt udsendelse skal være så afbalanceret i holdningsmæssig henseende, at den bliver udvandet og dermed holdningsløs. CD er bange for en farlig radio. Lad det være sagt igen her, at vi stiller alle krav om, at Danmarks Radio skal være alsidig, men vi er blot ikke alle enige om måden, hvorpå denne alsidighed skal vise sig.

Et flertal her i folketinget er af den opfattelse, at alsidigheden skal vise sig ved, at forskellige holdninger kommer til udtryk over en periode, mens den enkelte udsendelse gerne må afspejle særstandpunkter og minoritetsgruppers holdninger, blot disse afbalanceres af andre synspunkter i efterfølgende udsendelser.

Selv ser jeg gerne, at vores kulturpolitik i almindelighed er farlig i betydningen provokerende og tankevækkende, kreativ og kunstnerisk skabende. En enkelt udsendelse må godt have et særstandpunkt, men – og her er jeg helt enig med hr. Erhard Jakobsen – den må aldrig være unfair over for enkeltpersoner, aldrig unfair over for grupper, institutioner o.lign., og ingen må angribes, uden at den pågældende får lejlighed til selv at ytre sig.

Men netop disse kriterier er udmøntet i de almene retningslinjer for programvirksomheden, som jeg lige har omtalt. Det er en forudsætning for et frit og folkestyret samfund, at medierne kan formidle en åben debat og en fri kritik af regeringens, af lovgivningsmagtens, af forvaltningens og af andre magtfaktorerers virksomhed, og derfor må mediesystemet fungere uafhængigt af disse.

Radiolovens bestemmelser om Danmarks Radios programvirksomhed er klare nok, og

jeg vil advare imod forslag om at beskrive i detaljer i selve loven, hvorledes alsidighedskravet nærmere skal forstås, for enhver enkelt særregel kan føre til uønskede modsætningslutninger, som vil gøre det vanskeligere at anlægge den helhedsvurdering, som er helt afgørende, når man skal vurdere noget så komplekst og kvalitetsbetonet som Danmarks Radios virksomhed.

CDs holdning afspejler somme tider en tendens til at ville overflytte programansvaret til folketinget, hvor der er et større forum for debatten, men en sådan tendens er heldigvis ikke blevet støttet af et flertal her i salen, og jeg må advare imod den. Vi må værne om Danmarks Radios selvstændighed, hvor ansvarsbevidste kræfter i rådet sikrer, at de almindelige retningslinjer i overensstemmelse med lovens intentioner efterleves af Danmarks Radio, og det skal radorådet sikre.

Vi vil ikke have den levende kreativitet stækket af rigoristiske forskrifter, og vi må advare imod tendensen til at ville overflytte programansvaret til folketinget og – kan man vel sige – tilsvarende mod tendensen til at misbruge radorådet som et partipolitisk debatforum.

Mit svar på det spørgsmål, der er stillet i denne forespørgselsdebat, er derfor et ja. Radiolovgivningingen er fuldt tilstrækkelig til at sikre alsidigheden i Danmarks Radios programmer.

Forhandling

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg var på mange punkter glad for ministerens udtalelser, fordi hun i dag har trukket skarpere op, end tidligere kulturministre har gjort det, hvor stærkt reglerne faktisk skal opfattes. Tilbage står så kun – og det er grunden til, at centrum-demokraterne gang på gang har rejst denne sag – at der endnu er nogle uklarheder.

Det er da rigtigt, som ministeren loyalt refererede, at centrum-demokraterne flere gange har prøvet at undgå disse uklarheder ved at foreslå, at man i selve lovens tekst lavede nogle præciseringer. Det har vi undladt at gøre nu, fordi vi kender det politiske flertal, vi kender den politiske stilling her i folketinget, så der er ingen grund til at bruge tiden på demonstrationer. Men derfor er det